

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
מעופפת איצטריך ליה, דאפי' כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלה												◊	קמא.	
בומן שכנפיה נוגעות בקן - חייב לשלח	והאנן תנן:										♣	◊	קמא.	
כי קתני מתניתין - בנוגע מן הצד.	רב יהודה:												◊	קמא.
אין שם אפרוח וכו'.													◊	קמא.
אימא איפכא, אין שם אפרוח אלא אחד או ביצה אחת - פטור מלשלה, דבעינן אפרוחים או ביצים וליכא, היו שם אפרוחים מפריחים או ביצים מוזרות חייב לשלח שנאמר קן - קן מכל מקום	א"ל ההוא מרבנן לרבא:											◊	קמא.	
אם כן, נכתוב קרא והאם רובצת עליהם, מאי (דברים כ"ב) והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים - לאקושי אפרוחים לביצים, וכיציים לאפרוחים.	[רבא]											!	◊	קמא.
שלחה וחזרה, אפי' ארבעה והמשה פעמים - חייב, שנאמר: (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם.													■	קמא.
אמר הריני נוטל את האם ומשלח את הבנים - חייב, שנאמר: שלח תשלח את האם.													■	קמא.
נטל את הבנים והחזירן לה, ואח"כ חזרה האם עליהן - פטור מלשלה.													■	קמא.
ואימא: שלח - חדא זימנא, תשלח - תרי זימנין	א"ל ההוא מרבנן לרבא:											◊	קמא.	
שלח - אפילו מאה פעמים, תשלח - אין לי אלא לדבר הרשות, לדבר מצוה מניין? ת"ל תשלח - מכל מקום	א"ל: [רבא]											!	◊	קמא.
אלא טעמא דכתב רחמנא תשלח, הא לאו הכי הוה אמינא לדבר מצוה - לא? עשה ולא תעשה הוא, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה	ר' אבא ברביה דרב יוסף בר רבא לרב כהנא:											◊	קמא.	
לא צריכא דעבר ושקלה לאם, דלאו - עבריה, עשה הוא דאיכא, ליתי עשה ולידחי עשה - קמ"ל												!	◊	קמא.
הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו, אלא למאן דתני בטלו ולא בטלו כמה דלא שחטה - לא עבריה ללאן												◊	קמא.	
ותו, לר' יהודה דאמר שלח - מעיקרא משמע, אפי' עשה נמי ליכא												◊	קמא.	
כגון שנטלה על מנת לשלח, דלאו - ליכא, עשה הוא דאיכא, וליתי עשה ולידחי עשה	אלא אמר מר בר רב אשי:											!	◊	קמא.
מאי אולמיה דהאי עשה מהאי עשה?												◊	קמא.	
סלקא דעתך, והואיל ואמר מר גדול שלום שבין איש לאשתו שהרי אמרה תורה: שמו של הקב"ה שנתבט בקדושה ימחה על המים, והאי מצורע כיון דכמה דלא מטהר - אסור בתשמיש המטה, דכתיב (ויקרא י"ד) וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים, אהלו - זו אשתו, מכאן שאסור בתשמיש המטה, מהו דתימא: כיון דאסור בתשמיש המטה, ליתי עשה דידיה ולידחי עשה דשלות הקן, קמ"ל.												!	◊	קמא.
הנוטל אם על הבנים, ר' יהודה אומר: לוקה ואינו משלח	[רבי יהודה]												■	קמא.
משלח ואינו לוקה	חכמים:												■	קמא.
זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין לוקין עליה.													■	קמא.
טעמא דרבי יהודה משום דסבר לאו שניתק לעשה - לוקין עליו, או דלמא: בעלמא סבר לאו שניתק לעשה - אין לוקין עליו, והכא היינו טעמא, משום דקסבר שלח - מעיקרא משמע?	בעי רבי אבא בר ממל:											◊	קמא.	
גב וגזלן ישנן בכלל מלקות - דברי רבי יהודה	תא שמע: [רבי יהודה]											◊	קמא.	
והא הכא, דלאו שניתק לעשה הוא, דרחמנא אמר (ויקרא י"ט) לא תגזול (ויקרא ה') והשיב את הגזולה, שמע מינה: טעמא דר' יהודה משום דקסבר לאו שניתק לעשה לוקין עליו												◊	קמא.	
לאו אמינא לכו כל מתניתא דלא תניא בי רבי חייה ובי רבי אושעיא - משבשתא היא, ולא תותבו מינה בי מדרשא, דלמא: אינה בכלל מלקות ארבעים תניא	אמר ליה ר' זירא:											!	◊	קמא.
(דברים כ"ד) לא תשוב - ושב, (ויקרא י"ט) לא תכלה - וכלה, ישנן בכלל מלקות ארבעים דברי רבי יהודה	ת"ש, דתני ר' אושעיא ור' חייה: [רבי יהודה]											◊	קמא.	
שמע מינה: טעמיה דרבי יהודה משום דקסבר לאו שניתק לעשה - לוקין עליו												◊	קמא.	
דלמא: התם היינו טעם דקסבר תעוב - מעיקרא משמע?												!	◊	קמא.
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר וגו' באש תשרופו - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר לך שאין לוקין עליו - דברי ר' יהודה	רבינא לרב אשי, ת"ש: [רבי יהודה]											!	◊	קמא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < insertion of an earlier segment- קודמת- story O מעשה-	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קמא:	
ש"מ: טעמא דר' יהודה משום דקסבר שלח - מעיקרא משמע ש"מ											!	◇	קמא:
מתני' נמי דיקא	רב אידי לרב אשי:										■		קמא:
הנוטל אם על הבנים, ר' יהודה אומר: לוקה ואין משלה	דקתני: [רבי יהודה]										■ ■	◇	קמא:
ואי ס"ד טעמא דר' יהודה לאו שניתק לעשה לוקין עליו, לוקה ומשלה מבעי ליה											■		קמא:
ודלמא הכי קאמר במתני': אין נפטר - עד דמלקין ליה.											?	◇	קמא:
עד כמה משלחה?											^	◇	קמא:
כדי שתצא מתחת ידו.	רב יהודה:										!	◇	קמא:
במה משלחה?											^	◇	קמא:
ברגליה	רב הונא:										◆ !	◇	קמא:
אמר באגפיה	רב יהודה:										◆ !	◇	קמא:
רב הונא אמר ברגליה דכתיב: (ישעיהו לב) משלחי רגל השור והחמור	[רב הונא]										■	◇	קמא:
רב יהודה אמר באגפיה דהא כנפיה נינהו.	[רב יהודה]										■	◇	קמא:
ההוא דגזינהו לגפה, ושלחה ואח"כ תפשה											○		קמא:
נגדיה רב יהודה, א"ל: זיל רבי לה גדיפה, ושלחה	[רב יהודה]										■	◇	קמא:
כמאן?											^	◇	קמא:
אי כר' יהודה											!		קמא:
לוקה ואין משלח											?		קמא:
אי כרבנן											!		קמא:
משלח ואין לוקה											?		קמא:
לעולם כרבנן, ומכת מרדות מדרבנן.											!	◇	קמא:
ההוא דאתא לקמיה דרבא, א"ל: תימה מהו?											^ ○	◇	קמא:
אמר: לא ידע האי גברא דעוף טהור חייב לשלוח? אמר ליה: דילמא חדא ביעתא הוא דרמיא	[רבא]										○	◇	קמא:
האי ידעי לך, מתניתין היא:	אמר ליה: [רבא]										!		קמא:
אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת - חייב לשלח											■ !	◇	קמא:
שלחה, ואהדר לה רבא פרסתקי ותפסה	[רבא]										○	◇	קמא:
וליהוש לחשדא											?		קמא:
כלאחר יד.											!	◇	קמא:
יוני שובך ויוני עלייה - חייבות בשלוח, ואסורות משום גזל - מפני דרכי שלום	ת"ר:										■	◇	קמא:
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו	ואי איתא להא דאמר ר' יוסי בר' ר' חנינא:										■ ?	◇	קמא:
קרי כאן כי יקרא - פרט למוזמן											?	◇	קמא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ◻ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ◻ ראייה- proof
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קמא:	
ביצה - עם יציאת רובה הוא דאחייב בשלוח, מקנא לא קני - עד דתפול לחצרו, וכי קתני חיבות בשלוח - מקמי דתפול לחצרו	רב:										!	◇	קמא:
אי הכי, אמאי אסורות משום גזל?											ז	◇	קמא:
אאמם											!	◇	קמא:
ואיבעית אימא: לעולם אביצה, וביצה כיון דנפיק ליה רובא - דעתיה עליה											!	◇	קמא:
אסור לזכות בביצים שהאם רובצת עליהן, שנאמר שלח את האם והדר הבנים תקח לך	והשתא דאמר רב יהודה אמר רב:										!	◇	קמא:
אפלי תימא: אע"ג דנפל לחצרו, כל היכא דאיהו מצי זכי - חצרו נמי לא זכיא ליה											!	◇	קמא:
אי הכי, אמאי אסורות מפני דרכי שלום, אי דשלחה - גזל מעליא הוא אי דלא שלחה - שלוחי בעי?											ז		קמא:
בקטן											!		קמא:
קטן בר דרכי שלום הוא?											ז		קמא:
הכי קאמר: אביו של קטן חייב להחזיר לו, מפני דרכי שלום.											!	◇	קמא:
לוי בר סימון אקני פירות שובכו לרב יהודה, אתא לקמיה דשמואל												○ ◇	קמא:
זיל טרוף אקן דליתגבהו - וקנינהו	[שמואל]											■ ◇	קמא:
למאי?											^		קמא:
אי למקנא											!		קמא:
לקנינהו ליה בסודך											ז		קמא:
אי ביום טוב											!		קמא: